

20.03.2023թ.

ք. Երևան

ՀՀ ՊԵՏԱԿԱՆ ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐԻ ԿՈՄԻՏԵԻ
ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆ
ՈՐՈՇՈՒՄ թիվ 606420/01
ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԻՐԱՎԱԽԱՏՄԱՆ ԳՈՐԾԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Ես՝ ՀՀ ՊԵԿ իրավաբանական վարչության պետ Ա.Մնացականյանս, քննելով վարչական իրավախախտման վերաբերյալ թիվ 606420 գործը և ուսումնասիրելով վարչական իրավախախտման վերաբերյալ 17.03.2023թ. թիվ 606420 արձանագրությունը՝

ՊԱՐԶԵՑԻ

Համաձայն հարկային մարմնում առկա անձնական հաշվի քարտի տվյալների՝ «Մերկուրի 1» ՍՊԸ-ի տնօրեն Նորիկ Մուրադյանը (ՀՎՀՀ՝ 00221136) ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետում չի վճարել հարկերը, որի հետևանքով պարտավորությունները ՀՀ պետական բյուջեի նկատմամբ 24.01.2023թ-ի դրությամբ կազմում են 2,222,357 ՀՀ դրամ, որից 2,116,485 ՀՀ դրամն առաջացել է 2022թ. 4-րդ եռամսյակի շրջանառության հարկի հաշվարկից, որի համար պատասխանատվություն է նախատեսված Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 170³ հոդվածով:

Կողմը, ծանուցված լինելով, հայտնել է, որ ընկերության կողմից իր հարկային պարտավորությունները սահմանված ժամկետում չվճարելը պայմանավորված է եղել դրամական միջոցների բացակայությամբ, ինչպես նաև՝ անբավարարությամբ, սակայն առաջին իսկ հնարավորության դեպքում բանկային հաշվեհամարներում առկա դրամական միջոցների մուտքագրման արդյունքում պարբերաբար կատարվել են բոլոր պարտավորությունները:

Ըստ կողմի՝ մինչև 2023 թվականի մարտի 10-ը մարվել են ոչ միայն բոլոր պարտքերը, այլ նաև՝ վճարվել է 134,700 ՀՀ դրամի չափով հավելավճար:

Վկայակոչելով «Վարչարարության Հիմունքների և Վարչական վարույթի մասին» ՀՀ Օրենքի 6-րդ, ինչպես նաև՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ Օրենսգրքի 9-րդ, 10-րդ, 11-րդ և 14-րդ հոդվածները՝ կողմը գտնում է, որ իր գործողությունների մեջ դիտավորությամբ կամ անզգուշությամբ արարք առկա չէ, քանի որ ընկերությունը հաշվետու ժամանակաշրջանում բավարար միջոցներ չի ունեցել՝ հարկային պարտավորությունները ժամանակին կատարելու համար:

Նորիկ Մուրադյանը խնդրել է «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ Օրենսգրքի 53-րդ հոդվածի ա կետի համաձայն ընդունել բարենպաստ վարչական ակտ, իսկ չընդունելու դեպքում՝ «Վարչարարության Հիմունքների և Վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին մասի բ կետի նորմերին համապատասխան՝ հիմնավորել ոչ բարենպաստ վարչական ակտ ընդունելու համար հիմք հանդիսացող հանգամանքների առկայությունը, քանի որ, ըստ կողմի հիմնավորման՝ իր գործողություններում բացակայում են «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ Օրենսգրքի 9-րդ, և 10-րդ հոդվածի հատկանիշները, հետևաբար՝ խնդրել է առաջնորդվել նույն օրենսգրքի 21-րդ հոդվածով՝ նշանակելով բանավոր դիտողություն:

«Վարչարարության Հիմունքների և Վարչական վարույթի մասին» ՀՀ Օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի Հայեցողական լիազորություն իրականացնելիս վարչական մարմինը պարտավոր է առաջնորդվել մարդու և քաղաքացու՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությամբ ամրագրված իրավունքների և ազատությունների պաշտպանության անհրաժեշտությամբ, նրանց իրավահավասարության, վարչարարության իրականացման համաչափության և կամայականության արգելքի սկզբունքներով, ինչպես նաև հետապնդել օրենքով կանխորոշված այլ նպատակներ:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ Օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ պաշտոնատար անձինք ենթակա են վարչական պատասխանատվության այնպիսի վարչական իրավախախտումների համար, որոնք կապված են կառավարման կարգի, պետական ու հասարակական կարգի, բնության, բնակչության առողջության պահպանության ոլորտում սահմանված կանոնները և մյուս այն կանոնները չպահպանելու հետ, որոնց կատարման ապահովումը մտնում է նրանց պաշտոնական պարտականությունների մեջ:

Նույն օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ Վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղեղվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն:

Օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի համաձայն՝ Վարչական իրավախախտումը համարվում է դիտավորությամբ կատարված, եթե այն կատարող անձը գիտակցել է իր գործողության կամ անգործության հակաիրավական բնույթը, կանխատեսել է դրա վնասակար հետևանքները և ցանկացել դրանք, կամ գիտակցաբար թույլ է տվել այդ հետևանքների առաջացումը:

Օրենսգրքի 11-րդ հոդվածի համաձայն՝ Վարչական իրավախախտումը համարվում է անզգուշությամբ կատարված, եթե

այն կատարած անձը կանխատեսել է իր գործողության կամ անգործության վնասակար հետևանքների առաջացման հնարավորությունը, բայց թեթևամտորեն հույս է ունեցել կանխելու դրանք կամ չի կանխատեսել այդպիսի հետևանքներ առաջանալու հնարավորությունները, թեև պարտավոր էր և կարող էր կանխատեսել դրանք:

Համաձայն ՀՀ Հարկային օրենսգրքի 33-րդ հոդվածի 1-ին կետի՝ Հարկ վճարողը (հարկային գործակալը) և դրա պաշտոնատար անձը պարտավոր է՝ Օրենսգրքով այլ բան սահմանված չլինելու դեպքում Օրենսգրքով և վճարների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով սահմանված կարգով և ժամկետներում ինքնուրույն հաշվարկել և կատարել իր հարկային պարտավորությունները՝ Օրենսգրքով և վճարների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով սահմանված դեպքերում և կարգով կատարելով նաև հարկի և (կամ) վճարի կանխավճարներ, ինչպես նաև՝ նույն օրենսգրքի 262-րդ հոդվածի համաձայն՝ Շրջանառության հարկ վճարողները Օրենսգրքի 260-րդ հոդվածով սահմանված կարգով հաշվարկված՝ պետական բյուջե վճարման ենթակա շրջանառության հարկի գումարները պետական բյուջե են վճարում մինչև յուրաքանչյուր հաշվետու ժամանակաշրջանին հաջորդող ամսվա 20-ը ներառյալ:

ՀՀ ՊԵԿ տեղեկատվական համակարգում առկա տվյալներից պարզ է դառնում, որ «Մերկուրի 1» ՍՊԸ-ի տնօրեն Նորիկ Մուրադյանի կողմից 2023 թվականի հունվարի 20-ին ներկայացվել է 2022թ. 4-րդ եռամսյակի շրջանառության հարկի հաշվարկ, որտեղ, ըստ հաշվետվության, եռամսյակի ընթացքում ունեցած իրացման շրջանառությունը կազմում է 22,596,700 ՀՀ դրամ, որի 5%-ը (2,116,485 ՀՀ դրամ) կազմող գումարը, ՀՀ Օրենսդրությանը համապատասխան, ընկերության կոմիտեից պետք է պահվեր և վճարվեր պետական բյուջե:

Վերոնշյալ գումարը, համաձայն ՀՀ ՊԵԿ տեղեկատվական համակարգում առկա տվյալների, Նորիկ Մուրադյանի կողմից վճարվել է 10.02.2023թ.-ից սկսված՝ մաս-մաս: Հաշվարկից առաջացած հարկի գումարը կողմը ամբողջությամբ մարել է 07.03.2023թ.-ին, մինչդեռ՝ պարտավոր էր վճարել հաշվետու ժամանակաշրջանին հաջորդող ամսվա 20-ը ներառյալ (20.01.2023թ.):

Հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ կողմը հաշվետու ժամանակաշրջանում ունեցել է 22,596,700 ՀՀ դրամի փաստացի շրջանառություն, որից պետական բյուջե փոխանցման ենթական գումարն ըստ էության առկա է եղել՝ փաստում ենք, որ կողմը, ունենալով հնարավորություն՝ հարկերը սահմանված ժամկետում վճարելու՝ դրսևորել է անգործություն՝ թեթևամտորեն հույս ունենալով, որ մինչև հաշվետու ժամանակաշրջանը այլ ֆինանսավորման միջոցներից կկարողանա մարել առաջացած հարկային պարտավորությունները՝ չկանխատեսելով նման հետևանքների առաջացման հնարավորությունը:

Հիմք ընդունելով առաջադրված փաստական հանգամանքները և իրավական դիրքորոշումները՝ վարչական մարմինը գտնում է, որ Նորիկ Մուրադյանի կողմից կատարված արարքը համարվում է Վարչական Իրավախախտումների Վերաբերյալ ՀՀ Օրենսգրքի 10-րդ հոդվածով սահմանված անգզուշությամբ կատարված արարք, որի համար նախատեսվում է պատասխանատվություն՝ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 170³ հոդվածով:

Հաշվի Առնելով վերոգրյալը՝ վարչական մարմինը գտնում է, որ քննարկվող դեպքով՝ կողմի ներկայացրած հանգամանքները վարչական պատասխանատվությունից ազատելու հիմք չեն հանդիսանում:

Այն փաստը, որ Նորիկ Մուրադյանի կողմից վերջին մեկ տարվա ընթացքում կատարվել է վարչական իրավախախտում (ՀՀ ՊԵԿ Իրավաբանական վարչության պետի 20.12.2022թ. թիվ 484742/02 որոշում)՝ սույն գործով դիտվում է որպես պատասխանատվությունը ծանրացնող հանգամանք:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, 34-րդ, 244², 281 հոդվածներով և 282 հոդվածի 1-ին կետով՝

ՈՐՈՇԵՑԻ

Համաձայն Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 170³ հոդվածի Նորիկ Մուրադյանի կատմամբ կիրառել վարչական տույժ՝ նշանակել տուգանք 20.000 (քսան հազար) դրամի չափով:

ՀՀ ՊԵԿ ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏ

Ա. ՄԱՅԱԿՅԱՆՅԱՆ

³Անողություն. Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համաձայն՝
Վարչական տույժ նշանակելը վարչական իրավախախտում կատարած անձին չի ազատում այն պարտականության կատարումից, որը չկատարելու համար նշանակվել էր վարչական տույժ (հոդված 40)
Վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի որոշման դեմ գանգատ կարող է տրվել որոշումն հանձնելուց հետո երեսույն օրվա ընթացքում: Նշված ժամկետը հարգելի պատճառներով բաց թողնելու դեպքում այդ ժամկետը կարող է վերականգնվել գանգատը քննելու համար իրավագործ մարմնի (պաշտոնատար անձի) կողմից, այն անձի դիմումով, որի նկատմամբ ընդունված է որոշումը (հոդված 288) կամ որոշումը կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ երկամսյա ժամկետում:
Խախտողի կողմից տուգանքը պետք է վճարվի տուգանք նշանակելու մասին որոշումը նրան հանձնելու օրվանից ոչ ուշ, քան տասնհինգ օրվա ընթացքում, իսկ այդ որոշումը գանգատարկելու կամ բողոքարկելու դեպքում՝ գանգատը կամ բողոքը առանց բավարարման թողնելու մասին ծանուցման օրվանից ոչ ուշ, քան տասնհինգ օրվա ընթացքում (հոդված 305, մաս 1) գանձապետական հետևյալ հաշվառարին՝ 900005240487 անդորրագրի <<Նապատակ>> դաշտում պարտադիր նշելով որոշման համարը:
Տուգանքը նշանակելու մասին որոշումն իրավախախտում կատարած անձին հանձնելու օրվանից, իսկ տուգանքը նշանակելու մասին որոշումը բողոքարկելու դեպքում բողոքն առանց բավարարման թողնելուց հետո 15 օրվա ընթացքում տուգանքը չվճարելու դեպքում այն ենթակա է բռնագանձման օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:
Ստացա որոշման պատճենը